

Atspulgi

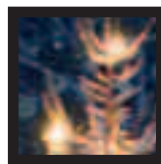
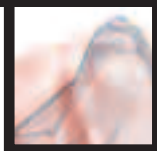
žurnāls tiem, kas pieņem lēmumus

Priecīgus Ziemassvētkus!

saturs

3

Tēma	4
<i>Laimīgas brīvdienas priecīgu Ziemassvētku vietā?</i>	
Perspektīvas	8
<i>Ziemassvētku dāvana</i>	
Dievs@darbs	10
<i>Kas bija Jēzus?</i>	
Vārdi	14
<i>Vārdi, kurus ir vērts atcerēties</i>	
Personiski	16
<i>Kāpēc es neesmu reliģiozs</i>	
Personiski	20
<i>Patiesā gaismā</i>	
Pamats	22
<i>Silīte, krusts un kronis</i>	
Perspektīvas	26
Eiropartneri	30
<i>Neparasts konsultāciju uzņēmums</i>	
Eiropartneri	32
<i>Adreses</i>	

Laimīgas brīvdienas *priecīgu Ziemassvētku vietā?*

*Pēteris Regecs, Dr. Dipl. Ing. D-Kandern, Vācija
Starpkultūru pasākumu mācību vadītājs un
konsultants un Starptautiskās kristīgās
kalpošanas (Janz Team) vadītājs. Precējies ar
Mariannu. Ir četri pieauguši bērni.*

2005. gada decembrī par ASV prezidenta apsveikumiem Ziemassvētkos karsti diskutēja visos medijos. Apsveikuma kartēs, kas tika nosūtītas vairāk nekā miljonam cilvēku, vairs netika vēlēti priecīgi Ziemassvētki, kā tas bija agrāk, bet gan tikai – jaukas brīvdienas. Arī citās valstīs bija vērojama tendence nelietot Ziemassvētkos kristīgus izteicienus un simbolus vai arī tos dažādi pārdēvēt, lai izvairītos no citu reliģiju pārstāvju aizskaršanas.

Taču mūsu uzturēšanās laikā Ķīnā pamaniņām pilnīgu pretstatu tikko minētajam – tur lielveikalos tika pārdoti Ziemassvētku izstrādājumi un atskaņotas tradicionālās Ziemassvētku dziesmas. Bijām pārsteigti par to, ka valstī, kur valda komunistiskais režīms, publiski tiek atskaņotas kristīgas Ziemassvētku dziesmas, bet valstīs ar kristīgu mantojumu cilvēki cenšas izvairīties un pat atmet kristīgos elementus. Šie novērojumi man lika aizdomāties.

Pirmām kārtām par to, ka Ziemassvētki ir svētku laiks, kad mēs atceramies Jēzus Kristus dzimšanu. Vai mēs varētu nepieminēt, teiksim, kādas sievietes Lidijas vārdu, svinot viņas dzimšanas dienu, tikai tāpēc, lai izvairītos aizskart kādu citu sievieti, kurai dzimšanas diena nav tajā dienā!

Personas vārds ir nozīmīga daļa jebkuros dzimšanas dienas svētkos, jo galu galā šī persona ir šo svētku iemesls.

Tas ir pareizi, ka tiek svinētas ievērojamu cilvēku un citu reliģiju pamatlicēju dzimšanas dienas. 2006. gads bija Mocarta gads, un tāpēc daudzas norises un pasākumi tika organizēti šī apdāvinātā mūziķa un komponista piemiņai. Savā īpašā veidā varētu tikt svinēta arī Muhameda vai Budas dzimšanas diena.

Bet kādēļ Jēzus Kristus dzimšanas diena tiek svinēta tik īpaši? Kāds varbūt atbildēs, ka mēs dzīvojam kristīgajos rietumos un tādēļ esam atbildīgi par to, lai tiktu saglabātas kristīgās tradīcijas. Taču ar šo skaidrojumu vien nepietiks. Lai gan ir labi identificēt sevi ar konkrētu kultūru un turēties pie noteiktām vērtībām, tradīciju esamība ne vienmēr norāda uz kaut ko labu un patiesu. Kāds varētu atbildēt, ka Ziemassvētki tiek stimulēti, jo tas palielina mazumtirdzniecības apgrozījumu. Un, pat ja šajos apgalvojumos būtu kaut nedaudz patiesības, tie tomēr nedod patieso izskaidrojumu.

Lai uzzinātu vairāk par šo svētku izcelsmi, mums tuvāk jāaplūko persona, kuras dzimšanas dienu mēs svinam, – Jēzus Kristus. Kas Viņš bija tik īpašs salīdzinājumā ar citu reliģiju pamatlicējiem?

Viņš piedzima necilā vidē tāpat kā miljoniem cilvēku pirms un pēc Viņa. Viņš ēda un dzēra un uzauga tāpat kā daudzi citi. Viņš smējās, raudāja un piekusa.

Kad viņš trīsdesmit gadu vecumā kā ceļojošs sludinātājs sāka mācīt Izraēlā, Viņam pievērsās daudzi jo daudzi cilvēki. Nekad viņi nebija dzirdējuši tādu mācību no saviem reliģiskajiem vadītājiem. Tomēr drīz izcēlās strīdi, jo šis cilvēks pasludināja, ka viņš un Dievs ir viens: “Es un Tēvs, mēs esam viens.”¹ Nevienš nedrīkstēja tā lierties! Un būtu smieklīgi, ja Viņa pārda-biskajam spēkam nebūtu bijusi rezonanse. Taču aklie sāka redzēt, paralizētie pēkšņi varēja piecelties, nesot savus matračus, un cilvēki, kurus bija apsēduši ļauni gari, tika atbrīvoti uz mūžu.

Tomēr apgalvojums, ka Viņš ir pats Dievs, bija tik briesmīgs un nepieņemams, ka Jēzus tika tiesāts un sodīts ar nāvi pie krusta tikai dažus gadus pēc tam, kad Viņš bija sācis savu publisko kalpošanu.

Tomēr arī tas nebūtu bijis īstais pamats tik unikālai pozīcijai un īpašu brīvdienu svinēšanai. Daudzi ievērojami cilvēki ir radījuši un izplatījuši mācības, kas noved pie personiskas un ārējas atbrīvošanas. Galu galā visi šie cilvēki ir miruši dabiskā vai nežēlīgā nāvē. Daži šo cilvēku kapi ir kļuvuši par svētceļojuma vietu, kur viņu sekotāji cer personiski piedzīvot sava skolotāja spēku. Lai gan sākotnēji Viņa mācekļi to nesaprata, Jēzus bija pareģojis, ka kapā Viņš nepalikts. Tā arī notika – no mirušajiem augšāmcelies Viņš parādījās trešajā dienā pēc krusta sišanas vispirms daži mācekļiem, tad visiem mācekļiem un vēlāk piecīsimt cilvēkiem! Kad tika uzrakstīti pirmie raksti, daudzi no viņiem vēl bija dzīvi. ² Un arī šis notikums tiek svinēts... Tās ir Lieldienas! Ziemassvētku svinēšana tiek vēlreiz no jauna

Tur, kur sākotnēji stāvēja kaujas rati, tagad ir tukša vieta. Koka daļas, arī šķēpi un loki ir satrunējuši, bet terakotas figūras ir palikušas neskartas.

apstiprināta, ja mēs aplūkojam Lieldienas. Tāpat kā Lieldienas ir unikālas, tā arī Ziemassvētki ir unikāli! Ja nebūtu bijusi augšāmcelšanās, kristīgā vēsts un kristīgā ticība būtu nenozīmīga. ³

Daudzi slaveni cilvēki vēlas būt nemirstīgi

Pagājušajā gadā mēs apmeklējām Ķīnas pilsētu Siaņu. Tur var apbrīnot terakotas karavīru figūras, kas tiek dēvētas par astoto pasaules brīnumu. Ķīnas imperators Ciņs Šihuandi bija pirmais valdnieks, kas apvienoja un nostiprināja savu varu visā Ķīnas teritorijā. Lai nodrošinātu savu neuzvaramību arī pēc nāves (210. g. p. m. ē.), imperators bija licis uzcelt mauzoleju, kuru sargāja tūkstošiem terakotas karavīru. Piemeklis bija gana iespaidīgs, taču viņa valdīšana neturpinājās mūžīgi.

Pagājušā gadsimta 80. gados mēs dzīvojam Āfrikā, Zairā (tagad Kongo Demokrātiskā Republika), un tās toreizējais reliģiskais vadītājs Ebale Mbonge tur bija kļuvis slavens. Viņš sevi pasludināja par Mesiju un Trīsvienības personu! Viņš sludināja, ka viņam ir bijušas sarunas ar Tēvu pirms pasaules radīšanas. Viņa sekotāji, arī daudzi sabiedrība pazīstami cilvēki, pielūdza viņu kā Dievu. Kādu dienu viņš pavēstīja,

ka drīz mirs, bet pēc trim dienām augšāmcelsies. Pēc neilga laika viņš nomira un tika iezārkots. Kādi viņa sekotāji vēlējās pārvietot zārku no galvaspilsētas Kinšasas tālāk zemes vidienē, lai apglabātu Ebali viņa dzimtajā pilsētā.

Mūsu draugs tolaik strādāja lidostā par kontrolieri, viņš bija dedzīgs kristietis, un viņu neviens nevarēja piekukuļot. Viņš uzstāja, ka zārku vajag atvērt, lai veiktu pārbaudi. Tad arī atklājās, ka zārkā ir ievietota lelle, kamēr pats Ebale Mbonge bija slepus pievienojies saviem sekotājiem! Viņš bija iecerējis,

neviena nepazīts, ar viņiem kopīgi ceļot un tad savā dzimtajā pilsētā parādīties kā “augšāmcēlušais”. Par to nekavējoties tika paziņots prezidentam Sesem Seko Mobutu. Mobutu oficiālais ziņojums un lēmums bija skaidrs: “Jēzus patiesi ir augšāmcēlies, bet vispirms Viņš bija patiesi miris!” Drīz pēc tam Ebale Mbonge nokļuva slimnīcā. Vairākas reizes viņš tika sašauts vēderā. Viņš nomira. Un viņš nekad nav cēlies augšām!

Jēzus ir vienīgais, kas ir augšāmcēlies no miroņiem, un mēs varam svinēt Lieldienas un atcerēties šīs unikālās personas dzimšanu, svinot Ziemassvētkus.

Bet mēs cits citam turpināsim vēlēt:

“Piecīgus Ziemassvētkus!”

¹ Jāņa 10–30

² 1. korintiešiem 15: 5–7

³ sk. 1. korintiešiem 15: 14–17

Ziemassvētku dāvana

Roberts J. Tamasi, ASV Sabiedrisko attiecību viceprezidents bezpeļņas organizācijā "Leaders Legacy, Inc", kas dibināta Džordžijā, ASV. Veterāns ar trīsdesmit gadu stāžu profesionālajā žurnālistikā, desmit grāmatu līdzautors un redaktors.

Ziemassvētki tradicionāli saistās ar došanu. Dažādās pasaules kultūrās došanas tradīcijas ir stipri atšķirīgas, bet, lai kur tiktu svinēti Ziemassvētki, došana ir šo svētku daļa. Dāvanas ir visdažādākās: no mazām dāvanām – kā augļi, rieksti, nelielas grāmatīņas un pašrocīgi darinājumi – līdz dārgām un pat izsmalcinātām dāvanām – kā drēbes, juvelierizstrādājumi, rotaļlietas un pat jaunākās tehnoloģijas elektroniskās preces dažādās sarežģītības pakāpēs.

Svarīga ir ne jau pati dāvana, bet motīvs un doma, kas ielikta šajā dāvanā. Biznesā, piemēram, dāvana pircējam vai klientam parasti tiek uzskatīta par pieņemamu, ja ar to tiek apliecināts sirsnīgu attiecību novērtējums bez turpmāka pienākuma. Bet, ja dāvana tiek dota kā kukulis, lai taustāmā veidā pārliecinātu vai pievilinātu turpināt sadarbību nākotnē, tad dāvanas motīvs labākajā gadījumā ir apšaubāms. Dažas kompānijas aizliedz saviem darbiniekiem dot vai saņemt ar komercdarbību saistītas dāvanas, lai novērstu kārdinājumu

kompromitēt korporatīvās vērtības un neētisku (vai pat prettiesisku) rīcību. Kā mēs zinām, motīvi ne vienmēr ir tīri.

Ja kāds jums jautātu: kura ir vislabākā dāvana, kādu jebkad esat saņēmuši? – ko jūs viņam atbildētu? Vai tā būtu dāvana, kas prasījusi lielu naudas patēriņu, varbūt tā ir dāvana no mīļa cilvēka ar gauži sentimentālu pieskaņu? Man būtu grūti nosaukt labāko materiālo dāvānu, kādu esmu saņēmis, bet nekādas grūtības nav nosaukt to, kas jebkāda ziņā ir patiesi visvērtīgākā un visdārgākā dāvana, kādu es esmu saņēmis.

Tie ir Ziemassvētki, un tas ir Jēzus Kristus, kurš piedzima pirms nedaudz vairāk kā diviem tūkstošiem gadu. Bībele Viņu pasludina par Dieva Dēlu – Dievu cilvēciskā veidolā. Jāņa evaņģēlija 3. nodaļas 16. pants paskaidro, ka Viņš ir vislielākā dāvana no Dieva, dota ar vistīrākajiem motīviem: “Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību.” Citviet raksti vēsta, ka Jēzus pats atdevis savu dzīvību, mirstot pie raupja koka krusta, lai visi, kas Viņam tic, baudītu dzīvi, kas turpinās mūžīgi.

Ziemassvētkos mēs vairāk runājam par zīdaiņa dzimšanu, bet tā ir liela vīra nāve pie krusta, kas noteica Viņa piedzimšanu.

Diemžēl cilvēki, pat tādi, kas seko Kristum, pārāk zemu novērtē šo dāvanu. Jo mūžīgā dzīve nesākas pēc nāves. Tā sākas brīdī, kad persona pieņem Jēzu par savu Glābēju un Kungu. Viņš teica: “Es esmu nācis, lai tiem būtu dzīvība un pārpilnība.”¹ Citā tulkojumā teikts: “.. lai būtu dzīve pārpilnam.” Bet “pārpilnā dzīve” neattiecas uz taustāmām lietām, kuras varam aplūkot un turēt rokās, bet gan uz to, lai maksimāli baudītu šīs zemes dzīvi un arī to, kas nāks pēc tam, kad zemes dzīve būs beigusies. Dievs katru no mums radīja ar unikālām spējām, talantiem un labām rakstura īpašībām. Tikai caur Kristus dzīvību mēs varam piedzīvot dzīvi šai pus mūžībai tā, kā to vēlējās mūsu Meistars Radītājs.

Vai esat jau saņēmuši šo dāvanu – grēku piedošanas dāvanu (mūsu neveiksmi klausīt Dieva likumiem un pavēlēm), lai mēs varētu tikt salīdzināti ar Dievu caur Jēzu Kristu? “Bet Dievs savu mīlestību uz mums pierāda ar to, ka Kristus par mums miris, kad vēl bijām grēcinieki.”² Ja jūs to vēl neesat darījuši, Ziemassvētku laiks ir tam lieliski piemērots brīdis. Tas patiesi padarītu Ziemassvētkus neaizmirstamus!

¹ Jāņa 10:10

² Rom. 5:8

Kas bija Jēzus?

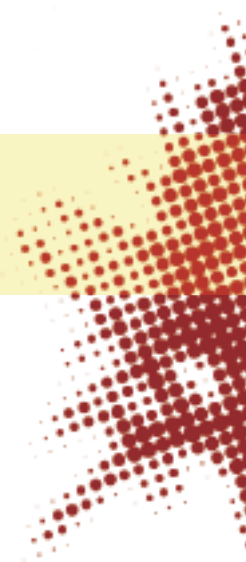
Ludvigs Šneiders, dzimis 1941. gadā Magdeburgā, Vācijā, ebreju ģimenē. 1964. gadā kopā ar sievu Barbaru pārcēlās uz Izraēlu. Viņiem ir pieci bērni un deviņpadsmit mazbērnu, un viņi visi dzīvo Izraēlā. Savulaik Ludvigs Šneiders strādāja par kara korespondentu. Viņš nodibināja izdevniecību "NAI", kas izdod žurnālus "Israel heute" un "Israel today". Ludviga dēls Ariels tagad ieņēmis tēvu vietu – viņš ir izdevniecības galvenais redaktors.

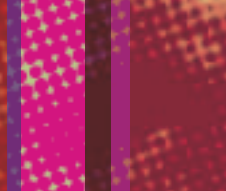
Vai Jēzus bija īsts supermens, kas veica neticamas darbības, kāds pārcilvēcisks guru, kas šodien vēl joprojām apbur daudzus cilvēkus? Neviens cilvēks pasaulē nav bijis populārāks literatūras subjekts, un nevienu citu cilvēku mākslinieki nav tik bieži un dažādi gleznojuši kā Jēzu Kristu. Jēzus ir bijis atainots 1. gadsimta kapenēs, gleznojumos un statujās, kas rotā

baznīcas un atrodas muzejos vai slave-najās Oberammergau Passion Plays, kā arī daudzās kinofilmās.

Tomēr no neveiksmes nekur neaizbēgsi – lielākā daļa apcerējumu apzināti vai negribēti ignorē faktu, ka Jēzus pirmām kārtām bija ebrejs un ka Viņš nevēlējās radīt jaunu reliģiju, bet gan nest pārmaiņas ebrejiem, lai tie atgrieztos pie sava Dieva. Jautājums, kāpēc šai reformācijas kustībai, kas Jaunajā Derībā tiek apzīmēta ar terminu "Jēzus mācekļi", vēlāk pievienojās arī neebreji, prasa plašāku analīzi.

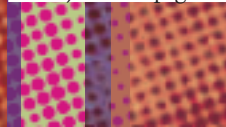
Ne Jēzus zemes dzīves laikā, ne apustuļu laikā nepastāvēja draudzes, kas būtu šķirtas no jūdaisma. Tās bija vienotas ticībā vienam Dievam, kuru jūdi sauca: Jahve, Jehova vai, vēl

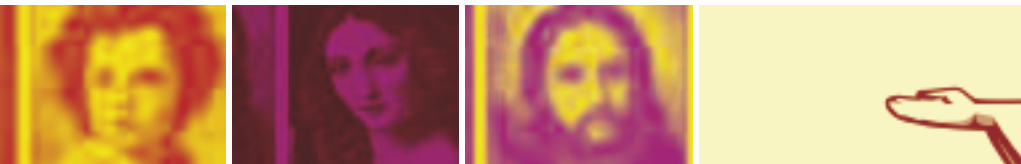

precizāk, JHWH. Kad reiz cilvēki Jēzum vaicāja, kā viņiem vajadzētu lūgt, Viņš norādīja uz “Šma Israel” – jūdu lūgšanu, kas atzīst JHWH kā vienīgo Dievu. Tas norāda, ka jūdu un kristiešu ticībai ir kopīgas saknes.

Pirmie kristieši ik dienas satikās templī. Viņi sevi nešķīra no jūdaisma, un, lai gan bija “pilni Svētā Gara”, turpināja ievērot jūdu baušļus un tradīcijas. Laika gaitā draudze atsvešinājās no jūdu mantojuma tik tālu, ka šodien pat daudzi kristieši nezina, ka Jēzus bija jūds. “Kādu mirstīgu lūzumu radīja saite, kas savienoja debesis?” Frīdriha Šillera rindas var tikt attiecinātas arī uz šo gadījumu, jo šodien tas, kas sader kopā, no jauna ir apvienots, jūdiem un kristiešiem atklājot to kopīgās saknes.

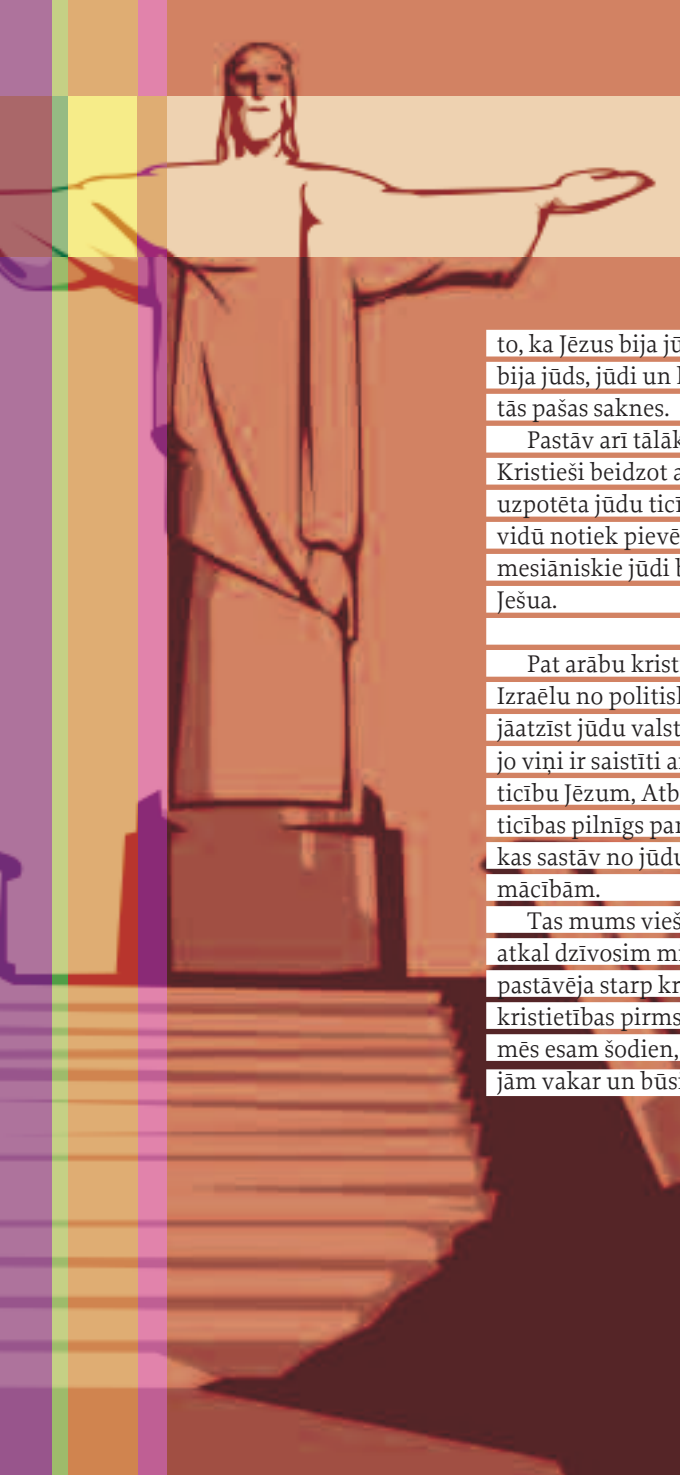
Ne tam, kas mēs esam šodien, bet tam, kas mēs bijām vakar un būsīm rīt, ir nozīme ebreju un kristiešu atkal apvienošanā. Lai gan ebreji tika izklīdināti citu tautu vidū gandrīz divus tūkstošus gadu, tagad viņi atgriezās Cīānā.

Kopš 1948. gada ebreji no 140 valstīm ir atgriezušies Izraēlā. Jūdi un kristieši no jauna apvienosies, un tas nebūs tikai ekumenisks starplaiks. Tam piemītis nemirstīga vērtība.

Bībele bieži runā līdzībās. Tā runā par ebrejiem un kristiešiem, kas mūžībā dzied jauktā kori: kopā ar jūdiem kristieši dziedās Vecās Derības Mozus dziesmas un kopā ar kristiešiem jūdi dziedās Jaunās Derības Jēra dziesmu. Turklāt jūdi un kristieši dzīvos vienā debesu pilsētā Jeruzalemē, uz kuras vārtiem būs atēloti divpadsmit Izraēla cilšu vārdi un kuras pamatākmens attēlos divpadsmit Jēra apustuļu vārdus. Tas nozīmē, ka neviena antisemitiska persona neieies pa šiem vārtiem un ka nevienai pret kristiešiem vērstai personai nebūs tiesību tur dzīvot. Šī līdzība atspoguļo jūdu un kristiešu vienotību.

Jūdi un kristieši tika radīti viens otram kā Ādams un Ieva. Kā teikts Bībeles tekstā, Ieva tika radīta no Ādama sāna. Lai Ievu varētu radīt, Ādamam bija jāaizmieg dziļā miegā. Viņš netika nogalināts, viņam netika lietota anestēzija, jo Ievai nevajadzēja stāties Ādama vietā, bet gan papildināt viņu. Tāpat arī draudzei nevajadzēja stāties Israēla vietā, bet gan to papildināt. Kad Ieva bija radīta, Ādams pamodās, un abi saprata, ka ir viena miesa un kauli. Bez šādas kopīgas piederības nevar notikt vienošanās. Tāpēc arī draudze var patiesi pieaugt gan iekšēji, gan ārēji, ja tā ir vienota ar jūdiem.

Dažiem cilvēkiem šādas domas varētu šķist nereālas. Tomēr ar Dievu viss ir loģiski un nepārprotami. Bibliskais apsolījums, ka Dievs, kas izklīdināja jūdus citu tautu starpā, vedīs tos atkal kopā Cīānā, ir kļuvis par politisku realitāti. Ar romiešu uzvaru mūsu ēras 70. gadā jūdi tika izklīdināti pa visu pasauli. 1898. gadā Teodors Hercls sāka propagandēt ideju par jūdu valsti un kļuva par cionisma idejisko dibinātāju. Tomēr tikai caur holokaustu tika īstenota cionisma koncepcija un nodibināta Izraēlas valsts. Vienlaikus pieaugta apziņa par

to, ka Jēzuss bija jūds. Un, tā kā Jēzuss bija jūds, jūdi un kristieši ir cēlušies no tās pašas saknes.

Pastāv arī tālāka mijiedarbība. Kristieši beidzot apzinās, ka draudze ir uzpotēta jūdu ticības kokā un jūdu vidū notiek pievēršanās Jēzum, kuru mesijāniskie jūdi bibliiski sauc par Ješua.

Pat arābu kristiešiem, kuri neatzīst Izraēlu no politiskā skatu punkta, jāatzīst jūdu valsts no garīgā viedokļa, jo viņi ir saistīti ar jūdu valsti caur ticību Jēzum, Atbrīvotājam. Viņu ticības pilnīgs pamats balstās Bībelē, kas sastāv no jūdu rakstiem un mācībām.

Tas mums vieš cerību, ka mēs reiz atkal dzīvosim mierpilnā saskaņā, kas pastāvēja starp kristiešiem un jūdiem kristietības pirmsākumos. Ne tas, kas mēs esam šodien, bet tas, kas mēs bijām vakar un būsīm rīt. ■

Vārdi kurus vērts iegaumēt

“Šajā pasaulē nav nekā skumjāka kā pamosties Ziemassvētku ritā un nebūt bērnam.”

Erma Bombeka, 1927–1996
grāmatas
«Es zaudēju visu
pēcdzemību depresijā»
autore

“Sākumā varena šķiet doma, ka aiz Visuma ir loģikas spēks un mīlestība. Bet doma, ka šī pati mīlestība un loģika izvēlējās kļūt par zīdaini, kurš piedzima salmos un nabadzībā, ir ģeniāla. Tas man liek locīties ceļos! Tas mani pārsteidz. Un tas ir iemesls, kādēļ es ticu.”

Bono,
grupas U2
dziedātājs

“Es ticu, ka Bibelē ir atrodams atbildes uz visiem jautājumiem. Tā man kļūst dārgāka ar katru dienu. Paliel tikai lēmums uzticēties Bībeles vārdiem vairāk nekā jebkam citam. Es ticu, ka mēs iepazīsim mieru un laimi tikai tad, kad būsīm pieņēmuši šo lēmumu.”

Dītrihs Bonhefers, 1906–1945
vācu teologs un moceklis,
pretošanās kustības pret Hitlera
rēžimu dalībnieks

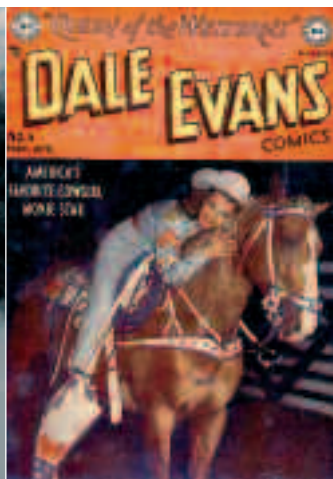
“Daudzi cilvēki, kuri nekad nav atvēruši Biblii, tic, ka tā satur vienīgi nekur nederīgus un pamācošus tekstus. Manuprāt, patiesība ir pretēja! Bībele mani fascinē, jo tā satur daudzus aizraujošus un izcilus stāstus, kas man palīdz būt pozitīvi motivētam katru dienu.”

*Dr. Markuss Merks
zobārsts, Kaizerslauternes vācu
futbola līgas tiesnesis,
2005. un 2006. gadā ievēlēts
par pasaules labāko tiesnesi.*

“Man Kristus ir personificēta mīlestība. Viņa mīlestības lielākais pierādījums ir tas, ka Viņš kļuva cilvēks mūsu dēļ, paņemot mūsu vainu uz sevi un upurējot savu dzīvi. Kurai citai reliģijai ir kaut kas tamlīdzīgs? Es nespēju iedomāties vēl brīnīšķīgāku vēsti.”

*Barbara Vusova
Austrijas teātra un televīzijas
māksliniece*

“Katru reizi, kad mēs mīlam, katru reizi, kad mēs dodam, ir Ziemassvētki.”

*Deila Evansa, 1912–2001
aktrise*

Rūdolfs Zeiss, Prof. Dr. rer. nat., psiholoģijas profesors emeritus (specializējies attīstības psiholoģijā un salīdzinošajā etoloģijā), Rendsvirene, Vācija. Precējies. Ir divi pieauguši bērni.

Pamatjautājumi, kurus uzdod cilvēki

Cilvēkiem piemīt vienkārša vajadzība pēc drošības. Mēs tikām radīti, lai dzīvotu mīlestības un drošības apņemtu dzīvi. Bērni jau piedzimst ar šo vajadzību. Viņiem patīk, ka viņiem ir drošas vietas, kur viņi var patverties. Mēs esam novērojuši šādu parādību – bērns ļoti, ļoti vēlas jaunu rotaļlietu, bet, tiklīdz to ir iegūvis, tā zaudē par to interesi. Iekāres objekts nav rotaļlieta, bet gan vecāku uzmanība. Mēs nevaram apmierināt savus jēgas meklējumus ar “es vēlos... savu māju, savu mašīnu, savu laivu”. Pēc Imanuēla Kanta, cilvēka eksistences

pamatvajadzības ietver atbildi uz jautājumiem: “Ko es varu zināt? Ko es šeit daru? Kāda ir mana cerība? Kas es esmu?” Tie ir nozīmīgi jautājumi, kas skar mūsu kā radītu būtņu identitāti. Bībelē 9. psalmā mēs lasām: “Lai tautas atzīst, ka mēs esam tikai cilvēki.”¹ Ir grūti vai pat neiespējami uzzināt savu identitāti. Tomēr Dievs var to mums atklāt.

Kur varam uzzināt atbildi uz jautājumiem par savu reliģisko identitāti... par savām attiecībām ar Dievu?

Klausoties lekciju par kristīgo ticību, mans tulks reiz jautāja, vai es tiešām ticu tam, ko saku. Es atbildēju: “Jā, un ne tikai ticu tam, ko es saku. Es ZINU, ka tā ir patiesība!” Ticība ir pārliecība par faktiem, kurus mēs vēl nevaram redzēt, un nevis tikai tas, ko mēs uzskatām par patiesu.² Mūsu intelekts var mums palīdzēt nopelnīt naudu, bet ar to nepietiek, lai atbildētu uz svarīgākajiem dzīves jautājumiem. Viens piemērs ir iemīlēšanās stāvoklis. To nenosaka racionālais saprāts. Zinātne to nevar sasniegt, un arī cilvēka apziņa to nesaprot. I. Kants ir teicis: lai identificētu objektu, ir nepieciešams, lai tas piederētu tai dimensijai, kurai pieder tas, kas veic identifikēšanu. Un tikai tāpēc, ka intelektuālā dimensija atšķiras no garīgās dimensijas – cilvēks nespēj atzīt Dievu ar saprātu vai intelektu. Neviens nekļūst ticīgs diskusiju ceļā. Tam ir nepieciešami citi piekļuves veidi.

“.. cilvēks redz, kas parādās viņa acīm..”³
To parāda trīs eksperimenti: izsalkuša suņa priekšā novieto kaulu. Kaulu un suni šķir sēta. Suns vēlas sasniegt mērķi nekavējoties un cenšas ar galvu tikt cauri sētai. Taču satvert kaulu nav iespējams, un suns skrien uz priekšu un atpakaļ, līdz atrod sēta kādu spraugu. Tāds pats eksperiments tika veikts ar šimpanzi. Šimpanze palūkojas apkārt, atrod spraugu un nekavējoties izklūst cauri tai (pat ja sprauga nav tajā vietā, kur iepriekšēja eksperimentā). Šimpanze atrod risinājumu bez kavēšanās. Viņas rīcība ļauj mērķi sasniegt nekavējoties. Suns sasniedza mērķi ar mēģinājumu un kļūdām. Šimpanze lūkojas no citas perspektīvas. Cilvēka spriešanas spēja pamatojas orientācijā telpā un laikā. Tāpēc mūsu sapratne nespēj izprast Dieva pilnību, jo Viņu neierobežo laiks un telpa, jo Dievs ir mūžīgs. Saprāts nespēj atbildēt uz garīgiem jautājumiem un paliek ierobežots reliģiskā limenī.

Bez palīdzības cilvēks nespēj saprast Dievu. Lai iepazītu Dievu, Dievam ir mums sevi jāatklāj. Realitāti nosaka efektivitāte.

Kad kaut kas ir efektīvs, tas ir īsts. Ja Dieva Gars kāda dzīvē ir iedarbīgs, tas ir īsts. Dievs vēlas un spēj sevi atklāt.

Kāpēc

es

ne-

esmu

religiōzs

Tāpēc Viņš kļuva cilvēks (Viņu nevar saprast tikai ar prātu). Šī atklāsme bija nepieciešama, jo citādi mēs nespētu Viņu iepazīt. Dievs kļuva cilvēks, lai atklātu sevi un mūs atbrīvotu. Kolēģis reiz teica – viņš uzskata, ka lūgšana ir monologs. “Varbūt tas tā ir tev, bet ne man,” es atbildēju. Jēzus saviem mācekļiem lika būt Viņa lieciniekiem, nevis cilvēku pārliecinātājiem.⁴ Par ticību var liecināt tikai individuāli.

Kā es uzzināju atbildi uz savu jautājumu par reliģisko identitāti un Dievu?

Studiju gados mani uzaicināja pievienoties studentu grupai, kuri satikās, lai lūgtu un studētu Bībeli. Sākumā es domāju, ka viņi visi ir topošie mācītāji, taču uzzināju, ka viņi studē dažādās disciplinās. Mana nākamā doma bija, ka viņi tādi ir no sociālās pielāgošanās. Bet, tā kā daži no viņiem tikai nesen bija izvēlējušies dzīvot Jēzum Kristum, arī šis pieņēmums izrādījās aplams. Es viņus vēroju veselu gadu. Vēlējos redzēt, vai

viņi nav ekscentriķi, bet viņi šķita pavisam normāli ļaudis. Tomēr viņiem piemita kas tāds, kā manā dzīvē trūka, un tā bija ticība, nevis reliģija. Lai būtu labāk sagatavots diskusijai ar viņiem, es sāku lasīt Jauno Derību. Pēc tam kad biju dzirdējis Mateja evaņģēliju, es jau zināju, ka tā ir patiesība, bet nespēju to izprast. Man tika teikts, ka ceļš pie patiesības ved caur lūgšanu Jēzum Kristum. Tā kā apzināti laist garām tik nozīmīgas zināšanas būtu neprāts, es Viņu lūdzu. Pēc pirmās lūgšanas savā dzīvē es sapratu, ka Jēzus ir dzīvs un ka es Viņam piederu. Tas bija sākums manai dzīvei ar Jēzu Kristu.

Kā mēs to varam piedzīvot?

Dieva mīlestība nozīmē brīvību. Šī brīvība sniedz iekšēju suverenitāti, kas ir lielāka par jebkuru citu ietekmi. Pagājušajā gadā mani nepatīkami skāra nepanesamas akūtas sāpes.

Neirologs apstiprināja manas aizdomas un teica, ka es ciešu no trijzaru nerva neiralģijas.⁵ Man vajadzēja lietot sāpes mazinošus medikamentus. Lai gan devu patstāvīgi palielināja,

medikamenti nelīdzēja un nespēja ietekmēt sāpes. Es vairs nevarēju normāli paēst, jo ēdiena košļāšana un norīšana ikreiz izraisīja sāpju lēkmi (līdz trīsdesmit reizēm dienā). Palīdzēt varēja vienīgi ķirurģiska operācija. Piekritu nopietnai galvaskausa operācijai. Tā kā nozars speciālists no Dienvidvācijas nesen bija sācis strādāt slimnīcā Lībekā, divas dienas vēlāk man jau bija iespēja tikt operētam. Pirms operācijas teicu ķirurgam, ka es nebaidos, jo Dievs man bija devis Vārdu: “Es piesaucu Dievu, Visaugstāko, stipro Dievu, kas manu lietu novedīs līdz galam!”⁶ Šodien es sēžu pie sava datora un rakstu šos vārdus, brīvs no sāpēm.

Kopš cilvēks ir zaudējis savu pamata orientāciju un ir šķirts no Dieva, viņš nespēj Viņu milēt un pastāvīgi cieš no vainas apziņas. Dievs vēlas, lai mēs pie Viņa atgriezāties. Tomēr kaut kas mūs no Viņa šķir – mūsu grēks. Grēks nav morāles koncepts, pareizāk būtu teikt: netrāpīt mērķi. Sākotnējais vārds grieķu valodā “*hamartha*” ir cēlies no

romiešu militārās terminoloģijas, un tas tika nosaukts ikreiz, kad strēlnieka bulta netrāpīja mērķi. Vai nu mūsu dzīve norāda uz Dieva eksistenci un Viņa nākšanu, vai arī mēs netrāpām dzīves patiesajā mērķī. Es varu noteikti liecināt, ka mana dzīva nav celta uz smiltīm, bet gan uz klints, kas ir mūžīgais Jēzus Kristus! ■

¹ Psalmi 9:20

² sk. vēstule Ebrejiem 11:1

³ 1. Samuēla 16:7

⁴ sk. Apustuļu darbi 1:8

⁵ Intensīvas, lēkmjveidīgas, asas periodiskas vai epizodiskas sāpes

⁶ Psalmi 57:2

Patiesā Gaisma

*Klods Šmutcs, Rainfeldena, Šveice
Studējis biznesa zinātnes un socioloģiju.
Starptautiska karjera ar farmaceitisku
kompāniju Bāzelē, Šveicē. Konsultants,
orators un rakstnieks. "Vadītāju integritātes
pamati" dibinātājs un priekšsēdētājs.
Precējies ar Mariannu.
Ir divas pieaugušas meitas.*

Pirms dažiem gadiem mani uzaicināja runāt IVCG Ziemassvētku pasākumā. Gaidot ierodamies viesus skaisti izrotātajā telpā, lūkojos laukā pa logu un redzēju tā priekšā augam milzīgu priedi. Blakus priedei bija novietots galds ar uzkožamajiem. Tajā aukstajā ziemas vakarā grupa cilvēku mēteļos un ietinušies siltās šallēs stāvēja apkārt galdam ar dzērienu glāzēm rokās.

Tieši tobrīd tika iedegtas Ziemassvētku lampiņas, kas rotāja priedi! Lampiņas deva tikai blāvu gaišmiņu vakara krēslā. Vēlāk uzzināju, ka vietējā pašvaldība katru gadu saaicina apkaimes iedzīvotājus uz svētkiem. **Vai redzētais atspoguļoja Ziemassvētkus?**

Aizgriezies no loga, raudzijos siltās telpas spožajā gaismā. Gandrīz simts biznesa cilvēki bija pulcējušies, lai dzirdētu patiesību par Ziemassvētkiem. Dieva Vārds viņus, iespējams, aizkustinās un pat pārmainīs. Cilvēki sāks saprast, par kādu **gaismu** apustulis Jānis runāja savā evaņģēlijā: "Gaisma spīd tumsībā, bet tumsība to neuzņēma. Tas bija patiesais gaišums, kas apgaismo ikvienu cilvēku."¹

Arī cilvēki, kas stāvēja parkā zem skaistās, bet vāji apgaismotās priedes, ilgojās pēc Ziemassvētkiem... bet saņēma viltojumus. Ziemassvētki nav krāsainas lampiņas vai sveces. Tie nav ģimenes tikšanās piespiedu kārtā un arī ne dāvanu apmaiņas rituāls. Ziemassvētki nav vientulība un sajūta, ko piedzīvo daudzi cilvēki šajā laikā – ka esam pazuduši. Ziemassvētki nav stress un nav arī spiediens, tās nav ilgas un nav emocijas. Ziemassvētki – tā ir patiesā gaisma, Jēzus Kristus, Atbrīvotājs un no Dieva atšķirtās cilvēces Glābējs.

Tā ir izlīgšana katram ar sevi un citiem, bet pāri visam ar Dievu, mūsu Tēvu debesīs – manu Tēvu debesīs.

vai redzētais atspoguļo Ziemassvētkus.?

21

Tas ir dziļa un patiesa miera piepildījums sirdīs, kas pieejams, tikai salīdzinoties ar Jēzu. Vai mēs kā vadītāji neesam īpaši rūdīti un slīpēti daudzos izaicinājumos un lēmumos, cerību un grūtību vadīti, jūtoties nospiesti? Vai mūsu dzīve bieži neatspoguļo pretējo mieram un drošībai, zinot dziļāko dzīves jēgu?

Ziemassvētki tiek komerciāli izmantoti, lai spēlētos ar cilvēku ilgām pēc drošības un miera. Biznesa cilvēki un vadītāji īpaši bieži novirzās no Ziemassvētku vēsts, no piedāvājuma iegūt patiesu mieru un dziļāku jēgu. Tomēr Dieva mīlestība un rūpes par

katru personu ir spēcīgākas. Pat stiprākas par drudzainajiem, sekulārajiem Ziemassvētkiem. Dievs saka: “Kad jūs Mani meklēsīt, jūs Mani atradīsīt. (..) Es būšu atrodams, tā saka Tas Kungs (..), un atvedīšu jūs atpakaļ tanī vietā..”²

Tādējādi maniem un miljoniem citu cilvēku Ziemassvētkiem ir jauna dimensija – Jēzus Kristus piedzima šajā tumšajā pasaulē kā Dieva Dēls un mūsu Glabējs, lai uzceltu tiltu starp mums un mūsu Tēvu debesīs un piepildītu mūsu dzīvi ar Viņa mieru, dziļo jēgu un drošību. Viņš visiem mums, kam jāvada un jānes atbildība, piedāvā dzīvi ar jaunu vīziju – dzīvi patiesā gaismā! ■

¹ Jāņa 1: 5, 9

² Jeremijas 29: 13, 14

silīte, krusts un kronis

22

Pamats

*Verners Gits, Prof. Dr. Ing.
Braunšveiga, Vācija
Precējies ar Marionu. Karstenas un Ronas tēvs.*

Sākotnējā katastrofa

Mūsu pasaule ir piedzīvojusi dažādas katastrofas. Tomēr sākotnējā katastrofa un iemesls visām nākamajām bija cilvēces grēkā krišana Ēdenes dārzā. Grēks bija iemesls cilvēka atšķiršanai no Dieva. Ja Dievs pieļautu kaut vienu grēku debesīs, tur iebruktu ciešanas un nāve. Dievs to nevēlas.

Dieva līdzeklis – Viņš sūtīja savu Dēlu

Tomēr Dievam bija kas padomā, un uz Glābēju, kas nāks, Viņš norādīja neskaitāmos pravietiskos apsolījumos: “Bet tu, Bētleme Efratā, kas esi maza starp tūkstošiem no Jūdas, no tevis nāks tas, kam jābūt par valdnieku

Israēla un kura izcelšanās meklējama sensenos laikos, mūžības pirms laikos.”¹ Pēdējo paziņojumu par Glābēju deva eņģelis Gabriēls, atklājot debesu bērna piedzimšanu: “Un redzi, tu tapsi grūta savās miesās un dzemdēsi Dēlu, un sauksi Viņa vārdu: Jēzus. Tas būs liels, un Viņu sauks par Visuaugstākā Dēlu, un Dievs Tas Kungs Tam dos Viņa tēva Dāvida troni, un Viņš valdīs pār Jēkaba namu mūžīgi, un Viņa valstībai nebūs gala.”²

Daudzi cilvēki ir uzkāpuši un nokāpuši no vēstures skatuves, radot sev vārdus – imperatori, karaļi, guru un burvji, dzejnieki un filozofi, labi un ļauni vīrieši un sievietes. Tomēr līdz pirmajiem Ziemassvētkiem pasaule nekad nebija redzējusi Dievu. Viņš ir vienīgais, kas sevi var pasludināt par Radītāju, caur kuru viss ir radīts: “ES ESMU patiesība..”,³ «ES ESMU labais gans»,⁴ “ES ESMU durvis [uz debesīm]”.⁵

Dievs izvēlējās neprecētu sievieti no Izraēla – Mariju, kura atrada labvēlību Viņa acīs un bija cienīga dzemdēt Dieva Dēlu. Kādu Mesiju gaidīja jūdi? Viņi pazina pravietojumus, piemēram: “Redzi, tavs Ķēniņš nāk pie tevis”⁶ vai “Viņš satrieks un iznīcinās citas valstis”.⁷ Tā viņi gaidīja valdnieku, kas parādītos varens spēkā un vispirmām kārtām padzītu romiešus no Izraēla.

Taču Viņš tā nenāca, un tādēļ tie Viņu neatzina. Tie nebija ievērojuši, ka vispirms Viņš nāks kā bērns: “Mums ir piedzimis Bērns, mums ir dots Dēls..”⁸

Vai mēs pavadīsim mūžību debesīs vai ellē, ir atkarīgs no šīs vienas

personas. Viņu raksturo silīte, krusts un kronis.

- Silīte simbolizē Jēzus kā zīdaiņa nākšanu pasaulē.
- Krusts simbolizē glābšanu, ko Viņš tur ieguva mūsu labā.
- Kronis Viņam būs galvā, kad Viņš atgriezīsies kā ķēniņš.

Nav krusta bez silītes! Nav kroņa bez krusta! Bez silītes un bez krusta mums nav debesis! Tas ir iemesls, kādēļ bija jābūt Ziemassvētkiem!

Krusta uzbrukums

Kristīgās ticības kritiķi ir atkārtoti vaicājuši: kādēļ gan šī brutālā nāve pie krusta? Vai Dievs nevarēja atrast vieglāku veidu, kā izlīgt ar cilvēci? Kādēļ gan izlīguma ceļš bija jābruģē ar nāvi, sāpēm, asarām un sērām? Kādēļ Dievs nevarēja grozīt savus likumus cilvēces nepilnību dēļ? Neviens cits veids nebūtu pareizs, jo tiktu vājināts grēks. Tā, šķiet, ir mūsu laika slimība. Tikai pie krusta mēs varam lasīt to, ko neatradīsim nevienā filozofiskā vai intelektuālā grāmatā.

- Krusts parāda dziļu bezdibeni, ko

starp Dievu un cilvēku ir radījis grēks. Labošanas process ir tik neizmērojams, tādēļ gala iznākums ir elle.⁹

- Krusts dod mums reālu izpratni par to, cik visaptveroša ir Dieva mīlestība pret mums. Dodot savu Dēlu, Viņš burtiski no savas sirds atrāva to, kas Viņam bija visdārgākais.
- Jēzus krusts simbolizē Dieva dziļāko pazemošanos. Visuma un visa dzīvā Radītājs nepretojoties ļāva sev izpildīt nāves sodu, pats nebūdam persona, kas pastrādājusi noziedzīgu nodarījumu. Cik augsta cena! Tagad Jēzus var aicināt ikvienu grēcinieku nākt pie sevis: “.. kas nāk pie Manis, to Es tiešām neatstumšu.”¹⁰ Bet visi tie, kas nenāk pie Viņa, ir pazuduši – mūžīgi pazuduši!

- Krusts iezīmē beigas visiem cilvēces centieniem sasniegt glābšanu. Tādēļ Jēzus var tik pārdroši apgalvot: «Neviens netiek pie Tēva kā vien caur Mani.»¹¹ Krusta gaismā visas citas reliģijas ir tikai maldinošas

mirāžas cilvēces nolemtības
tuksnesī.

- Kopā ar vēsti par krustu
Ziemassvētku vēsts ir unikāla
glābšanas vēsts: “Cilvēka Dēls ir
atnācis atpestīt pazudušo.”¹²

Kristus atgriešanās

Jēzus nāks uz šo pasauli otrreiz. Tad Viņš nāks kā ķēniņš, tiesnesis un Visu-
ma valdītājs. Viņš pats šo notikumu
skaidri paredzēja Mateja evaņģēlija
24. nodaļas 30. pantā: “Un tad Cilvēka
Dēla zīme parādīsies pie debesīm, un
tad visas ciltis virs zemes vaimanās un
redzēs Cilvēka Dēlu nākam debess
padebešos ar lielu spēku un godību.”
Ieradīsies pasaules Radītājs! Nāks pasaules
Glābējs! Bet kādēļ gan teksts saka: “Visas
ciltis virs zemes vaimanās”? Kādēļ viņi
sauks uz kalniem un klintīm: “Krietiet uz
mums, apslēpiet mūs no Tā

vaiga, kas sēd goda krēslā”¹³? Tādēļ, ka
savas dzīves laikā cilvēki ir gan dzirdējuši
nozīmīgo vēsti par Jēzu, tomēr daudzi ir
Viņu noraidījuši! Bet tad viņi sapratīs, ka
ir dzīvojuši savu dzīvi pretojoties un nu ir
pazuduši. Tad viņu liktenis nebūs
maināms. Tad jau būs par vēlu. Tādēļ viņi
vaimanās un raudās.

Jēzus atgriezies redzami:

“Redzi, Viņš nāk uz padebešiem: Viņu
redzēs katra acs un tie, kas Viņu
dūruši; par Viņu vaimanās visas zemes
ciltis. Jā! Āmen!”¹⁴

Nīls A. Ārmstrongs bija pirmais
cilvēks, kas staigāja pa Mēness virsmu
1969. gada 20. jūlijā un 500 miljoni
cilvēku šo notikumu vēroja televīzijā.

Princeses Dīanas bēru ceremoniju
1997. gada 6. septembrī vēroja 2,5 mil-
jardi cilvēku (vairāk nekā 40% visas
zemes iedzīvotāju).

Jēzus atgriešanos «dzīvajā» vēros visi
bez izņēmuma. Tas būs redzams visiem.
Ne tikai simt procenti tās dienas
iedzīvotāju, bet visu paaudžu cilvēki, kas
jebkad dzīvojuši uz zemes, būs klātesoši.
Tajā brīdī vienīgais svarīgais jautājums
būs: kurai grupai es piederu – izglābta-
jiem vai pazudušajiem?

Jēzus atgriezies pēkšņi:

“Jo kā zibens izšaujas no rīta puses un
latspīd līdz vakara pusei, tā būs arī Cil-
vēka Dēla atnākšana.”¹⁵

Vienā brīdī Viņš būs redzams it visur
uz zemes vienlaicīgi. Kurš dienas laiks
tas būs? Mēs atrodam atbildi Lūkas
evaņģēlija 17. nodaļas 34. pantā: “Viņā
naktī divi gulēs vienā gultā: vienu
pieņems un otru atstās.”

Tad tā būs nakts? Bet tālāk teksts saka:
“Divas kopā mals [tātad diena]; vienu
pieņems un otru atstās.”

Kolumbs ātri vien nospriestu, ka tas,
ko Bībele apraksta vienlaicīgi gan kā
nakti, gan dienu, uz zemeslodes ir
iespējams – var burāt uz rietumiem un
ierasties austrumos. Ievēribas cienīgs
ir tas apstāklis, ka tolaik, kad tika
rakstīts šis Bībeles teksts, cilvēkiem vēl
nebija zināms, ka zeme ir apaļa. Tad,
kad atgriezies Jēzus, cilvēce tiks
sadalīta. Tikš atdalīti izglābtie un
pazudušie – tie, kas būs bijuši Kristus
mācekļi, un tie, kas ne. Uz to ir vērsta
lielākā cilvēces problēma.

Jēzus vēlas mūs satikt kā izlēmīgus cilvēkus

Dievs ir radījis visus cilvēkus kā personības ar brīvu gribu. Brīvā griba ļauj mums vai nu atkāpties no Dieva, vai Viņam tuvoties. Caur Kristu Dievs ir izdarījis visu, kas vajadzīgs, lai mēs iekļūtu debesīs. Ja Viņš būtu atņēmis mums brīvo gribu, Viņš būtu nolaupijis mūsu personību. Mēs būtu mašīnas, lelles vai roboti, kas darbojas pēc noteiktas programmas. Mūsu griba ir mūsu personības svarīgākā daļa šajā dzīvē un būs pēc tās. Mūsu mūžīgo galamērķi nosaka mūsu izvēle.

Vai mēs esam gatavi tai dienai? Līdzībā par desmit jaunavām Kungs Jēzus brīdina būt gataviem. Viņš vēlas, lai mēs apdomātu, ka visas desmit jaunavas bija ticīgas, bet tikai piecas sasniedza cerēto. Piecām no desmit Viņš sacīja: "Es jūs nepazīstu!"¹⁶

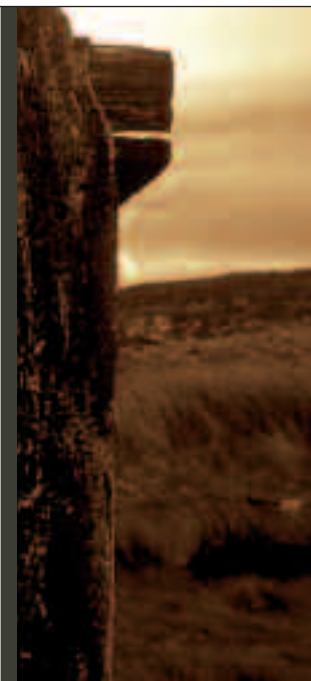
Viņas palaida garām mūžīgo dzīvi ar Kristu. Arī ticīgie var riskēt ar mūžīgo dzīvību. Šis piemērs mums parāda, ko nozīmē gatavība.

Liels amatniecības preču veikals svinēja savu atklāšanu 2004. gada novembrī Braunšveigā, Vācijā, paziņojot, ka divdesmit cilvēki var piekraut ratiņus ar precēm vērtībā līdz tūkstotim eiro un saņemt tās nemaksājot. No plkst. 6 līdz 7 rītā 1600 braucēji ar ratiņiem bija ceļā. Visas ieejas bija bezcerīgi pārpildītas cilvēkiem, un daudzi padevās. Viņu gatavība bija neīsta, jo tikai divdesmit varēja iegūt balvu. Gatavība Jēzum vienmēr

garantē augstākās balvas – mūžīgās dzīvības – iegūšanu. ■

Raksta pilna versija publicēta izdevumā "Lidija" 2005. gada decembrī

- 1 Mihās 5:1
- 2 Lūkas 1:31-33
- 3 Jāņa 14:6
- 4 Jāņa 10:11
- 5 Jāņa 10:7
- 6 Cakarijas 9:9
- 7 Daniēla 2:44
- 8 Jesajas 9:5
- 9 sk. Mateja 5:29
- 10 Jāņa 6:37
- 11 Jāņa 14:6
- 12 Mateja 18:11
- 13 Jāņa atkl. 6:16
- 14 Jāņa atkl. 1:7
- 15 Mateja 24:27
- 16 Mateja 25:12

Dieva dāvana dod

26

Perspektīvas

*Kristina Drotar, Somija
Somijas CBMC priekšsēdētāja
(kopš 2006. gada marta) un
reklāmas aģentūras "SMOY Ltd."
vadītāja Helsinkos (www.smoy.com).*

Somija atrodas Ziemeļeiropā. Ziemeļos tā robežojas ar Norvēģiju, dienvidos ar Baltijas jūru. Austrumu robeža ir 110 km gara – polārais loks šķērso valsti. Vasaras ir skaistas. Vasaras saulgriežu naktis pie mums nav tumšs. Ārvalstnieki dažkārt tādēļ nespēj aizmigt!

Ziemā viss ir gluži pretēji. Ziemeļos, šķērsojot polāro loku, divus mēnešus nevar redzēt sauli. Helsinkos ir blāva gaisma piecas stundas, un saules gaismu var tikko redzēt.

Tomēr šajā kontrastu zemē ir brīnišķīgi dzīvot. Dievs mūs ir svētījis – Somija ir radošāko valstu vidū. Tā ir kristīga valsts pēdējos 850 gadus, un mūsu karogā ir Kristus krusts.

Kā mēs svinam Ziemassvētkus? Gaisma ir Dieva dāvana, kas apgaismo vistumšāko ziemas nakti. Viņš ir devis mums savu Vārdu. Tā kā mūsu likumi uz to ir balstīti, Dieva Vārds skar mūsu ikdienas dzīvi, pat ja mēs to nesaredzam.

Dievs mani aicināja pirms pieciem gadiem. Esmu tik pateicīga, ka Viņš mani izglāba, mainīja manu dzīvi un deva man prieku! Tagad mani Ziemassvētki ir citādi. Agrāk tas bija stresa pilns laiks – tā bija iepirkšanās un apsveikumu sūtīšana, cepšana un tīrīšana, un dāvanu saiņošana. Tas man nesagādāja nekādu prieku, tikai nomocīja! Cik patiesi ir Pāvila vārdi 1. vēstulē korintiešiem 13. nodaļā!

Tagad, kad milu, esmu Ziemassvētkos atradusi prieku. Kāds draugs nesēn ievēroja, ka man ir došanas dāvana. Cik brīnišķīgi! Man patik dot! Mana Ziemassvētku dāvana no Dieva ir – dāvana dot! ■

*“Ziemassvētki nav
konfekšu nūjiņas un
degošas lampiņas...
Ziemassvētki ir
sirdis, kuras mēs
aizskaram, un rūpes,
ko parādām.”*

Donalds Daks

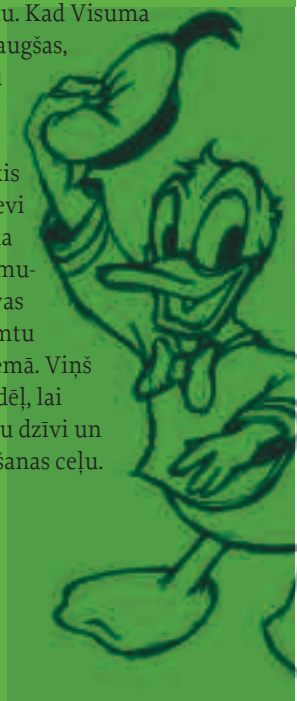

*Dr. Kirils Svilenovs, M.D. no Sofijas, Bulgārija
1996. gada Sofijas Medicīnas universitātes ab-
solvents. Trīs gadus strādājis Sofijas klinikas
ātrās palīdzības nodaļā, pēc tam iekšējā
slimību nodaļā. Šodien viņš ir ģimenes ārsts.
Precējies ar Irinu. Viņiem ir divi bērni.*

Minētais citāts ir no kādas animācijas
filmas bērniem. Nesen es to noskatījos
kopā ar savu trīs gadus veco dēlu.
Viņam tā patika. Filmas laikā es
atcerējos Ziemassvētkus, ko mēs bijām
svinējuši kā ģimene. Mūsu mājās
Ziemassvētki ir prieka pilns laiks,
aizņemts ar gatavošanos tiem un

laimi. Mums Ziemassvētki asociējas ar
daudzām norisēm. Viena no tām ir
īpaša apsveikuma sagatavošana, ko
vēlāk pa e-pastu mēs sūtām saviem
draugiem. Tas ir unikāls veids, kā
izteikt mīlestību, pasakot viņiem, ka
tos atceramies un paturam viņus savās
lūgšanās. Cits darbības veids ir dāvanu
pirkšana radiem un draugiem. Dažkārt
atrast isto dāvanu tiem īpašajiem cil-
vēkiem, kurus mēs tik ļoti mīlam, ir
visgrūtākais uzdevums. Tā kā
vēlamies viņiem sarūpēt visu to
labāko, parasti daudz laika pavadām,
tās meklējot. Pasniegtas ar mīlestību,
mūsu dāvanas sagādā prieku.

Ir arī daudz citu aktivitāšu. Tomēr mēs
vienmēr raugāmies, lai nepalaistu
garām vissvarīgāko – unikālā bērniņa
dzimšanas svinības, kas notika pirms di-
viem tūkstošiem gadu. Kad Visuma
Ķēniņš raudzījās no augšas,
viņš redzēja vientuļu
planētu – nolemtu
sodam, nolādētu un
tādu, kuras galamērķis
ir elle. Viņš redzēja tevi
un mani ciešam grēka
važās un pieņēma lēmu-
mu. Jēzus atstāja slavas
pagalmus, lai piedzimtu
kūtiņā mazā jūdu ciemā. Viņš
nāca tevis un manis dēļ, lai
nestu cerību un jaunu dzīvi un
parādītu mums glābšanas ceļu.
Tādēļ mēs mīlam
Ziemassvētkus! ■

Ziemassvētku gaisma

Tas viss izkropļo Ziemassvētku patieso būtību. Ziemassvētki ir realitāte, kam saistība ne tikai ar to dienu, bet ar visu mūsu dzīvi – Dieva iemiesojumu.

Dievs kļuva cilvēks, lai sasniegtu to, ko neviens cilvēks nekad nevarētu izdarīt – salīdzināt mūs ar Dievu.

skat. Rom. 5:10

Dievs parādīja sevi kā pasaules Gaismu, pieņemot kalpa veidu.

skat. Fil. 2:5-8

Ziemassvētki mums atgādina, ka Dievs parādās kā Kungs, kā Vadītājs, kas iemiesojies visu kalpā, kurš mirst pie krusta. Lai gan likās, ka, Kristus mirstot pie krusta, gaisma cieš sakāvi, tomēr tumsa to nespēja uzveikt. Kad dzīvē gadās grūti brīži un šķiet, tumsa gūst virsroku, es atceros, ka Jēzus ir manas dzīves patiesā gaisma – gaisma, kas dzīvei dod isto jēgu, un tas man palīdz. Ziemassvētku gaisma var mums palīdzēt sakārtot prioritātes. Jēzum spīdot mūsu dzīvē, visas dzīves jomas tiek apgaismotas un isto vērtību no jauna atgūst draudze, ģimene, darbs un pat mūsu personīgā pieredze. Mūsu dzīve iegūst stabilitāti un neskartu veselumu.

Es lūdzu par cilvēkiem, kas man apkārt, un par savu valsti – lai šajos Ziemassvētkos Dieva brīnīškā gaisma iespid cilvēku sirdis un dzīvē, pārvarot tumsību. ■

*Daniēle Salinī, Pjančenca, Itālija
Auditors, mācību vadītājs un konsultants
menedžmenta sistēmu sfērā. Evaņģēlisko
kristiešu biznesmeņu un profesionāļu asociācijas
(APICE) un Itālijas profesionāļu asociācijas
(AIPCO) prezidents. Precējies ar Damarisu.
Divu bērnu tēvs.*

Ziemassvētkos mani vienmēr pārsteidz tas, kā Ziemassvētkus lampiņas pārvērš ielas, radot prieka un miera sajūtu.

Šī ir vēsts tiem, kas tic Jēzum: «Viņā bija dzīvība, un dzīvība bija visu cilvēku gaisma. Gaisma spīd tumsībā, bet tumsība to neuzņēma.» Jāņa 1:4-5

Svinēt Ziemassvētkus – tas nenozīmē atcerēties konkrētu datumu, kurš, visticamāk, nemaz nav īstais, ne arī piedalīties dažādos pasākumos, kas parasti tiek saistīti ar Ziemassvētkiem.

Ziemassvētku dāvana *dot*

Dainis Šmits, RDS Arhitekti

Dainis ir nodibinājis savu uzņēmumu Rīgā.

Viņa uzņēmums sniedz arhitektūras, inženieru un projektu vadības pakalpojumus. Lidztekus pilna laika biznesam Dainis vada CBMC Latvija un kalpo „Eiropartneru” padomē. Precējies ar Vaivu. Ir četri bērni – Filips, Kalebs, Daniela un Lūkass.

Mēs parasti nenosakām, kādas dāvanas saņemsim. Būtībā došanas prieks un saņemšanas māksla tiktu sabojāta, ja dāvanas, kuras saņemam, būtu jānopelna ar labu uzvedību. Ziemassvētkiem, kļūstot tik komercializētiem, mēs dažreiz mēdzam paslēpties no dāvanu došanas un saņemšanas. Iespējams, pat domājam, ka dāvināšana ir nevajadzīga tradīcija.

Nepelnīta dāvana

Jēzus nāca pasaulē, lai nestu necienīgās cilvēces grēkus. Viņš ir Tēva vērtīgā glābšanas dāvana. Dieva Dēls atstāja Tēva labo roku, lai kļūtu par vienkāršu dāvanu, ietītu autiņos. ¹

Necerēta dāvana

Cerības saņemt Ziemassvētku dāvanas dažreiz atnes tikpat daudz prieka, cik

pati dāvana. Cik liels gan ir mūsu prieks, kad dāvana, ko saņemam, ir tieši tā, ko klusībā esam vēlējušies.

Mans zemes tēvs man nepirka daudz dāvanu, bet īpaši es atceros vienu dāvanu, kuru loloju līdz šai dienai: elektriskā vilciena pilns komplekts ar lokomotīvi, preču vagoniem un smagajām mašīnām. Ši rotaļlieta bija kaut kas, ko es vienmēr vēlējos, bet nekad neuzdrošinājos prasīt. Es pat nesapņoju, ka mans tēvs tiešām varētu mani pārsteigt ar to, ko vēlas mana sirds. Es domāju, ka visi tēvi vēlas svētīt savu bērnu un redzēt to priekpilnās sirdis. Bet cik gan svarīgāka ir mūsu debesu Tēva dotā dāvana! ²

Dāvana par brīvu

Mūsu Tēvs mūs ir svētījis ar dāvanu, kuru iedot nespēj neviens cits – pilnīga grēku piedošana un mūžīga dzīvība Jēzū Kristū. ³ Dievs mums ir devis dāvanu, kuru nekad negaidījām un kas mums uzliek pienākumu dalīties tajā ar citiem. Lai vienkāršā dāvana dot patiesi sasilda jūsu sirdis Ziemassvētkos! ■

¹ Lūkas 2:7

² sk. Mateja 7:11

³ Romiešiem 6:23

Eiropartneri ir asociāciju grupa, kas apvieno kristīgus biznesmeņus un profesionāļus no 28 Eiropas valstīm. Kopā ar līdzīgu asociāciju *CBMC International*, kas darbojas 80 zemēs visā pasaulē, tā ir daļa no pasaulē, iespējams, lielākās konsultāciju grupas. Šai grupai nav ne komerciālu, ne peļņas gūšanas mērķu. To veido brīvprātīgi biznesa un profesionāli ļaudis, kuri piedāvā savus padomus, mācību kursus un darbaudzināšanu jūsu "dzīves biznesā".

Kas mēs esam, ir... kas mēs esam bijuši

Sākums *CBMC* meklējams 1930. gadā Čikāgā krīzes laikā. Tā bija atbilde uz vajadzības saucieni, kas nāca no daudziem cilvēkiem biznesā, kuri meklēja personisku palīdzību. Kopš tā laika *CBMC* konsultanti ir attīstījuši šo pamata kompetenci, personīgi konsultējot biznesa un dažādu profesiju pārstāvjus krīžu un pāreju periodos. Ar mērķi – palīdzēt viņiem personīgu un uzņēmuma pārmaiņu laikā.

... kā mēs strādājam

CBMC konsultanti pārstāv gandrīz ikvienu globālā biznesa un profesionālo apvienību jomu. Plašā pieredze un daudzpusīgie līdzekļi palīdz atrisināt problēmas un sniegt augstas kvalitātes pakalpojumus klientiem, kuriem ir kādas vajadzības. Mūsu sūtība ir nezūdošu attiecību veidošana un vienmēr būt savu klientu uzticības cienīgiem, pievienojot vērtību gan viņu personīgajai, gan uzņēmuma dzīvei, apmierinot un pat pārsniedzot viņu cerības!

... ko mēs novērtējam

CBMC konsultantus motivē cilvēka kā indivīda vērtība. Tā kā ikviena persona ir radīta Dieva līdzībā, un ikvienu personu Viņš mīl, viņam/viņai ir vērtība, nozīme, jēga un neierobežots potenciāls, lai darītu labu. Palīdzības sniegšana cilvēkiem, lai viņi spētu realizēt visu savu potenciālu – tas piešķir jēgu mūsu darbam. Mūsu aicinājums ir kalpot ikvienam klientam, nedomājot par savu guvumu.

konsultāciju uzņēmums

... ko mēs mācāmies

CBMC konsultanti paši visu mūžu mācās trīs būtiskās jomās: raksturā, kompetencē un sabiedrībā. Virzoties cauri pieaugšanas procesam šajās trīs galvenajās jomās, konsultanti cenšas vadīt savus klientus un darīt zināmu viņiem to, ko paši ir vai nav iemācījušies dzīves biznesā. Mēs saskaramies ar globālām pārmaiņām, tāpat arī ar jauniem izaicinājumiem.

... ko mēs varam izmantot

CBMC konsultantiem ir pieeja nozīmīgiem kapitāla aktīviem. Mūsu līdzekļus veido resursi divās jomās. Patiesi globāls biznesa un profesionālo ļaužu tīkls, kuru pieredze sniedz zināšanas, praksi un pieredzes apmaiņu. Mūsu nemateriālie īpašumi ir garīgi, tos dod Dievs, kurš mūs radījis un uztur. Viņš mums dod arī gudrību pozitīvā veidā tikt galā ar sarežģījumiem dzīvē.

... ko mēs vēlamies sasniegt

Mūsu mērķis ir nest jēgpilnas un stabilas pārmaiņas mūsu pasaulei. Tas tiks sasniegts, attīstot biznesa un profesionālos ļaudis – cilvēkus, kuri savu ticību un mūžīgās vērtības prot ielikt savā ikdienas darbā, atstājot aiz sevis garīgu mantojumu. Šie cilvēki virzās no panākumiem uz nozīmīgu ieguldījumu, kad viņi iemācās palīdzēt citiem un uzņemties atbildību par to, ko paši ir saņēmuši ticībā no Dieva. Jēzus Kristus ir mūsu paraugs vadīšanā šajā jomā, un arī mēs vēlamies sasniegt šādu standartu, īstenojot savu sūtību.

Lai iegūtu vairāk informācijas, lūdzu, kontaktējieties ar vadītāju savā valstī, kura koordinātas atradīsiet mūsu žurnāla pēdējā lapā, vai arī apmeklējiet mūsu mājas lapu, tās adrese: www.europartners.org. ■

Dominique Faessler, presidents

Johann Kaiser, izpildasistents

Eiropartneru birojs

Dominique Faessler, President
Johann Kaiser, Ministry Coordinator
Hofstrasse 109
CH-8620 Wetzikon
Switzerland
Tel.: +41 43 477 54 38
Fax: +41 43 477 54 39
europartners@europartners.org
www.europartners.org

CBMC International

Bob Milligan, President
Omaha, Nebraska, USA
Tel.: +1 402 431 0002
Fax: +1 402 431 1749
E-Mail: nbrownell@cbmcint.org
www.cbmcint.org

Ziemeļaustrumeiropa

Tilo Steinbrinck, Strande
Tel. & Fax: +49 4349 919 678
tilo.steinbrinck@europartners.org

Albānija

UDSH Albania
Agron Shehu, Tirana
Tel: +355 4 226 782
agron.shehu@albnet.net

Armēnija

CCM International
Levon Bardakjian, Yerevan
Tel.: +374 1 27 37 46
Fax: +374 10 270 832
ccmiyerv@cornet.am

Austrija

IVCG Österreich
Karl Heinz Bell, Fischlham
Tel.: +43 7241 2439
karl-heinz.bell@utanet.at
www.ivcg.at

Baltkrievija

CBMC Belarus
George Dmitrouk, Kobrin
Tel.: +375 164 22 79 60
Fax: +375 164 22 58 03
omega-2002@mail.ru

BCLF Brisele

CBMC Bruxelles
Chris Méan, Heverlee-Leuven
Tel.: +32 16 23 37 19
chris.mean@freeworld.be

CMBC Beļģija (flāmu valodā runājošie)

Willy Steyaert, Nevele (Gent)
Tel.: +32 3 201 62 10
Fax: +32 3 201 62 19
willy.steyaert@telenet.be

Bulgārija

Kiril Svilenov, Sofia
Tel: +359 888 335 401
joshua@dir.bg

Horvātija

Grace Ministries
Poslovni Krug, Sredisce
Tel. +385 42 212 055
hoblaj-trade@ck.htnet.hr

Anglija

CBMC England
Jonathan Bowyer, Cumbria
+44 153 944 1986
jfb@viewfromhere.co.uk

Igaunija

Robert Väli
Tallinn, Estonia
Tel.: +372 626 1430
Fax: +372 626 1431
robert.vali@acg.ee

Somija

CBMC Finland
Kristiina Drotár, Helsinki
Tel: +358 400 700 222
kristiina.drotar@smoy.com
<http://www.cbmc.fi>

Francija

ACTE / CBMC
Paul Chazot
Tel: +33 4 74 27 09 98
paul.chazot@wanadoo.fr

Vācija

CIW- Christen in der Wirtschaft e. V.
Andreas Schnabel, Wuppertal
Tel.: +49 202 244 19 121
Fax: +49 202 244 19 122
info@ciw.de
www.ciw.de

IVCG Deutschland

Manfred Schaller, Mosbach
Tel.: +49 6261 35416
Fax: +49 6261 37979
magescha@t-online.de
www.ivcg.de

Griekija

Ignatius Meimaris, Katerini
Tel: +30 697 708 1994
ignatios_meimaris@post.harvard.edu

Ungārija

KEVE Társaság, Budapest
Tel. & Fax: +36 1 215 1555
keve@keve.org
www.keve.org

Īrija

CBMC Ireland
Paul Davis, Clane
Tel: +353 45 982710
paul.davis@europartners.org

Izraēla

Avi Mizrachi, Tel Aviv
Tel.: +972 3621 2108
Fax: +972 3525 6088
dugit@zahav.net.il
www.dugit.org

Itālija

APICE
Daniele Salini, Piacenza
Tel: +39 335 52 22 298
d.salini@tin.it

Korean CBMC - E

Y.S. Park
Aalsmeer, Netherlands
Tel.: +31 297 32 51 81
Fax: +31 297 32 66 86
ys.park@vincistar.com

Latvija

CBMC Latvia
Dainis Smits, Riga
Tel.: +371 951 55 54
dainis.smits@europartners.org

Lietuva

Vytautas Umbrasas, Vilnius
Tel.: +370 22 735 505
Fax: +370 22 623 443
vytautas.umbrasas@president.lt

Nīderlande

CBMC Netherlands
Jan Suk, Putten
Tel.: +31 341 356 147
Fax: +31 341 361 940
info@cbmc.nl
www.cbmc.nl

Ziemeļīrija

CBMC Northern Ireland
Milford Montgomery, Belfast
Tel. +44 28 9185 2435
milford@montgomerym.fsnet.co.uk
www.cbmc.org.uk

Norvėgija

CBMC Norway
Olav Råmunddal, Nesoddtangen
Tel. +47 66 96 01 18
o-ra@online.no

Polija

EuroForum Polska
Jan Wojnar, Cieszyn
Tel. & Fax: +48 33 851 47 10
janwojnar@wp.pl

Portugāle

ASPEC Portugal
Antonio Vera-Cruz
Tel.: +351 214 391 866
Fax: +351 214 392 021
aspec@aspec.pt

Rumānija

CBMC Romania
Ionel Sinaci, Arad
Tel. & Fax: +40 257 259 248
Mobile: +40 744 626 198
cpoac@arad.ro
www.cbmcro.org

Krievija

ACB of Russia
Dr. Alexander Zaichenko, Moscow
Tel.: +7 095 937 79 70
Fax: +7 495 254 91 83
azaichenko@eemail.net

Skotija

CBMC Scotland
Jim McCann, Chairman, Glasgow
Tel.: +44 141 772 7262

Serbija un Montenegro

Belgrade Business Initiative
Dusica Petkovic, Belgrade
Tel.: +381 11 339 1414
Fax: +381 11 334 5015
dpdootsa@yahoo.com

Slovākija

Ondrej Garaj, Levice
Tel: +421 905 624 038
jpk@stonline.sk

Slovēnija

Professional Stream Slovenia
Dragica Kisilak, Ljubljana
Tel. & Fax: +386 2 25 25 558
dragica.kisilak@guest.arnes.si

Spānija

AIPEC Spain
Jeff Stone, Zaragoza
Tel.: +34 976 33 31 93
Fax: +34 976 33 60 34
jeff.stone@Islgroup.org

Šveice

IVCG International President
Christoph Wyss, Berne
Tel.: +41 31 381 44 25
Fax: +41 31 381 48 21
christoph.wyss@advobern.ch
www.ivcg.ch

Turcija

Christian Business and Leadership Forum
Izmir, Turkey
Tel.: +90 232 234 0530 or 5797
ep@trbiz.org
www.TurkishPartners.com

Ukraina

UACB Ukraine
Alexander Shelpuk, Kiev
Tel. & Fax: +380 44 478 0118
alex@uacb.kiev.ua

Eiropa

Peter Briscoe, Director
Leiden, Netherlands
Tel: +31 61 013 1453
peter@briscoe.com

Vācija

Andreas Schnabel, Wuppertal
Tel: +49 202 244 19 121
Fax: +49 202 244 19 122
info@ciw.de / www.ciw.de

Nīderlande

Leen Lievaart, Soest
Tel: +31 35 602 19 71
Fax: +31 35 602 19 71
info@crowncompanies.nl

Šveice

Leader's Integrity Foundation (LIF)
Claude Schmutz, Muttenz
Tel: +41 61 461 79 92
Fax: +41 61 461 79 93
claude.schmutz@tiscalinet.ch
www.lif.ch

Eiropartneru vēstnieki

Albānija: Jim Johnston, Ziemeļrija

Baltkrievija: Tilo Steinbrinck, Vācija

Bulgārija: Ursi Costa, Šveice

Čehijas Republika: Andreas Schnabel (CIW), Vācija

Horvātija: Henk Hekman, Nīderlande

Igaunija: Tilo Steinbrinck, Vācija

Somija: Bill Yoder, Amerikas Savienotās Valstis

Vācija (CIW): Andrea Schulz (CIW), Vācija

Lielbritānija: Paul & Laura Davis, (CMBC), Īrija

Ungārija: József Steiner, Ungārija

Izraēla: Jim Johnston, Ziemeļrija

Latvija: Tilo Steinbrinck, Vācija

Lietuva: Tilo Steinbrinck, Vācija

Rumānija: Albert Kägi, Šveice

Serbija: Leo van Doesburg, Nīderlande

Slovākija: Stefan & Michaela Herec, Šveice

Ukraina: Tilo Steinbrinck, Vācija

YCBMC: Jan Suk, Nīderlande

atspulgi 2007

žurnāls tiem, kas pieņem lēmumus

Pēcvārds

Izdevēji: Internationale Vereinigung Christlicher
Geschäftsleute (Kristīgo biznesmeņu starptautiskā asociācija) sadarbībā ar Eiropartneriem

Izdevēji
IVCG, P.O. box
CH-8034 Zürich
Switzerland
www.ivcg.org

Europartners
Hofstraße 109
CH-8620 Wetzikon
Switzerland
www.europartners.org

© **Redaktori**
Oscar and Claudine Meier
Loorenstraße 14, CH-5443 Niederrohrdorf
Tel.: +41(0)56 496 32 43
Fax: +41(0)56 496 32 46
E-Mail: rxredaktion@ivcg.org

Grafiskais dizains, makets
fortissimo: think visual
fortissimo.ch

Latviskais makets
Aģentūra "DUE"

Iespiests
tipogrāfijā "Imanta"
Latvija

Atsauces/Attēli:
Stephan Jungck: 1, 3, 5–9, 6, 17, 19, 20, 21, 23, 28, 36
Thomas Hurter: 13, 19, 26–29
Manuel Hofer: 4–5, 11–12

*Pieņem Dieva uzaicinājumu pavadīt mūžību Viņa klātbūtnē.
Piesauc Jēzus vārdu un rezervē sev vietu debesīs!*

Werner Gitt